

"genoeg"

De jonge vrouw hield de bos bloemen nog eens voor haar gezicht. Een veldboeket, waar haar moeder zo dol op was. Ze vond ze zelf ook het mooist. Ze was een tijd ziek geweest en zou nu haar moeder bezoeken. Ze hadden deze middag afgesproken. Ook de nieuwe vriend van haar moeder zou aanwezig zijn. Echt goed was hun relatie nooit geweest. Je kon de moeder nog het best als bazig omschrijven. Haar kinderen waren haar eigendom en zolang ze zich dat bewust waren en zich nederig en gehoorzaam opstelden ging het redelijk goed. Maar zo af en toe moesten ze wel hun plaats weer leren kennen.

Na een lange busreis kwam de jonge vrouw bij het huis van haar moeder aan. Ze was moe en had trek in koffie. Ze wilde aanbellen toen haar het briefje op de deur opviel.

"We zijn huizen kijken" stond erop. Geen sorry of iets anders.

Er knapte iets in het hoofd van de jonge vrouw. Ze stampte op de bos bloemen tot er een hoop geknakte stelen en gescheurde bloemblaadjes overbleef en legde de verformfaaide bos toen zorgvuldig voor de deur. Het was genoeg geweest.

© juli 2012, Alida, BasicPublishing.nl